

USTAWA

z dnia 1 lipca 2005 r.

**o zmianie ustawy o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki
oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973 r., sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienionej Protokołem

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków oraz ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową.

Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/59/WE z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000; str. 81).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2001 r. Nr 111, poz. 1197 i Nr 125, poz. 1368, z 2002 r. Nr 166, poz. 1361 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 895, Nr 96, poz. 959 i Nr 273, poz. 2703.

uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101) oraz Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 26 września 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1679), zwanej dalej „Konwencją MARPOL”,

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) odpowiednio przepisy art. 5, art. 6 ust. 2 i 3, art. 7 i 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263 oraz z 2005 r. Nr 175, poz. 1458), w zakresie eksploatacji na statkach urządzeń i instalacji zawierających substancje kontrolowane, w przypadku gdy niniejsza ustawa nie stanowi inaczej,”;

2) w art. 4:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) statek rybacki — oznacza statek wyposażony lub wykorzystywany handlowo do łowienia ryb lub innych żyjących w morzu organizmów,

1b) statek sportowy — oznacza statek bez względu na napęd, wykorzystywany w celach sportowych lub rekreacyjnych,”

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) substancja kontrolowana — oznacza substancję wymienioną w Załączniku I do rozporządzenia WE nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. WE L 244 z 29.09.2000; str. 1³⁾.”;

3) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Zanieczyszczenia ze statków”;

4) w art. 6 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) dla statków objętych rozporządzeniem WE nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową — w przepisach tego rozporządzenia,

4) dla statków objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 782/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach (Dz. Urz. WE L 115 z 09.05.2003; str. 1³⁾) — w przepisach tego rozporządzenia.”;

5) w art. 7:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Z zastrzeżeniem ust. 5, inspekcje, o których mowa w ust. 1, powinny być poprzedzone

przeglądami statku dokonywanymi przez instytucję klasyfikacyjną sprawującą nadzór techniczny nad statkiem.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Organ inspekcyjny może upoważnić do dokonywania określonych przeglądów lub czynności inspekcyjnych wyznaczone w tym celu instytucje klasyfikacyjne, również zagraniczne. Sposób upoważnienia instytucji klasyfikacyjnej do wykonywania czynności inspekcyjnych określają przepisy ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, z późn. zm.⁴⁾.”;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. W przypadku pozytywnego wyniku przeglądów i inspekcji, organ inspekcyjny wydaje statkowi międzynarodowe świadectwa przewidziane w:

1) Konwencji MARPOL, ważne na okres 5 lat, oraz potwierdza ich ważność na podstawie inspekcji rocznych i pośrednich,

2) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 782/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach.

2. Polski organ inspekcyjny może wydać międzynarodowe świadectwa potwierdzające spełnienie wymagań przewidzianych w:

1) Konwencji MARPOL, statkowi o obcej przynależności — na wniosek właściwego organu państwa przynależności statku, będącego stroną tej Konwencji,

2) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 782/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach — na wniosek organu państwa przynależności statku.

3. Świadectwa, o których mowa w ust. 1 i 2, tracą ważność przed upływem okresu, na który zostały wystawione, jeżeli:

1) bez zgody organu inspekcyjnego wprowadzono istotne zmiany w konstrukcji, wyposażeniu, systemach, osprzęcie, urządzeniach lub materiałach,

2) nie została potwierdzona ich ważność,

³⁾ Dane dotyczące ogłoszenia niniejszego aktu dotyczą jego ogłoszenia w polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2060, z 2003 r. Nr 199, poz. 1936 i Nr 229, poz. 2277, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i 899 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 155, poz. 1298.

3) nastąpiła zmiana przynależności statku.

4. Za przeprowadzenie inspekcji oraz wystawienie lub potwierdzenie świadectw, o których mowa w ust. 1 i 2, pobiera się opłaty określone w załączniku do ustawy, z tym że nie pobiera się opłat za inspekcję doraźną.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 4, stanowią dochód budżetu państwa.

6. W przypadku gdy czynności, o których mowa w ust. 4, wykonuje upoważniona instytucja klasyfikacyjna, dochód budżetu państwa stanowi 10 % opłaty określonej w załączniku do ustawy.”;

7) w art. 10:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy nie ma odpowiednich urządzeń do odbioru odpadów ze statków w następnym porcie zawinięcia statku lub gdy port ten nie jest znany, co stwarza ryzyko zrzutu odpadów do morza, statek jest obowiązany zdać odpady do portowych urządzeń odbiorczych przed opuszczeniem portu.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Na pisemny wniosek armatora dyrektor właściwego urzędu morskiego może udzielić zwolnienia od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, statkom zwolnionym na podstawie ust. 8 od obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu.

8b. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 8a, jest ważne w okresie trwania zwolnienia od obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu.”;

8) po art. 13 dodaje się art. 13a—13i w brzmieniu:

„Art. 13a. Czynności polegające na oznakowaniu, zakładaniu i prowadzeniu karty urzędzenia, sprawdzaniu szczelności, obsłudze, przeglądach i naprawie urządzeń i instalacji zawierających czynnik chłodniczy będący substancją kontrolowaną wykonywane są przez członka załogi statku, posiadającego co najmniej dyplom oficera mechanika wachtowego na statkach o mocy maszyn głównych 750 kW i powyżej, lub przez osobę posiadającą świadectwo kwalifikacji, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową, albo przez podmiot zatrudniający taką osobę.

Art. 13b. 1. Dyrektorzy urzędów morskich powiadamiają niezwłocznie Głównego In-

spektora Ochrony Środowiska o każdym naruszeniu przepisów dotyczących stosowania oraz eksploatacji urządzeń i instalacji zawierających substancje kontrolowane na statkach morskich znajdujących się w polskich obszarach morskich.

2. Do dnia 31 stycznia każdego roku dyrektorzy urzędów morskich przedstawiają Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska raport w sprawie oceny stanu przestrzegania w roku poprzednim przepisów dotyczących stosowania oraz eksploatacji urządzeń i instalacji zawierających substancje kontrolowane na statkach.

Art. 13c. Z zastrzeżeniem wyjątków określonych w Konwencji MARPOL, zabrania się na statkach podnoszących polską banderę oraz na wszystkich statkach przebywających w polskich obszarach morskich używania paliwa niespełniającego wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13f ust. 3 i 4.

Art. 13d. 1. Dyrektor urzędu morskiego może udzielić zgody na przeprowadzenie na statkach podnoszących polską banderę oraz na wszystkich statkach przebywających w polskich obszarach morskich testów instalacji wprowadzających technologie ograniczające emisje siarki, z uwzględnieniem postanowień Konwencji MARPOL oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie ograniczenia zawartości siarki w paliwach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, mając na uwadze przepisy, o których mowa w ust. 1, może, w celu ujednoczenia zasad przeprowadzania testów, określić, w drodze rozporządzenia, warunki, na jakich dyrektor urzędu morskiego udziela zgody na przeprowadzenie testów technologii ograniczających emisje siarki.

Art. 13e. 1. Dyrektorzy urzędów morskich prowadzą ewidencję działających w polskich obszarach morskich dostawców paliwa przeznaczonego do użycia przez statki, zwanych dalej „dostawcami”.

2. Przed dokonaniem pierwszej dostawy dostawca jest obowiązany do zgłoszenia właściwemu dla miejsca dostaw dyrektorowi urzędu morskiego informacji dotyczących działalności w zakresie dostaw paliwa w polskich obszarach morskich.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać nazwę, siedzibę, adres korespondencyjny oraz numer telefonu dostawcy, kopię koncesji na obrót paliwami, a także określać rodzaje dostarczanych paliw.

4. Do dnia 31 marca każdego roku dostawca jest obowiązany do złożenia właściwemu dla miejsca dostaw dyrektorowi urzędu morskiego sprawozdania z działalności za rok poprzedni, zawierającego co najmniej informację o ilości i rodzaju paliwa sprzedanego w poszczególnych portach, z uwzględnieniem zawartości siarki.

Art. 13f. 1. Dostawca jest obowiązany do dostarczenia na statek paliwa spełniającego wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i 4.

2. Szczegółowe obowiązki dostawcy oraz kapitana statku, w zakresie dostaw paliwa na statek, określa Konwencja MARPOL.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące zawartości siarki w paliwie dostarczonym na statek, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie ograniczenia zawartości siarki w paliwach.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe kryteria jakościowe dla paliw dostarczanych na statek, mając na względzie ochronę środowiska przed zanieczyszczeniami ze statków.

Art. 13g. 1. Organ inspekcyjny przeprowadza u dostawców kontrole w zakresie zawartości siarki w paliwie dostarczonym na statek.

2. Kontrola obejmuje pobieranie próbek przechowywanego paliwa, badanie zawartości siarki w paliwie oraz sprawdzanie dokumentów z tym związanych.

Art. 13h. Dyrektor urzędu morskiego może wyrazić zgodę, aby węglowodory wydobywane przez platformę lub urządzenie wiertnicze były używane jako paliwo, jeżeli będą one używane wyłącznie przez tę platformę lub to urządzenie wiertnicze.

Art. 13i. Podmiot, który nakłada lub usuwa szkodliwe pokrycia przeciwporostowe, ma obowiązek zapewnić, aby odpady po-

wstałe podczas prac zostały zebrane i poddane procesom odzysku lub unieszkodliwiania zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, z późn. zm.⁵⁾);

9) w art. 14:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania zalecenia uchwalone przez Międzynarodową Organizację Morską lub Komisję Ochrony Środowiska Morskiego Morza Bałtyckiego, zwaną dalej „Komisją Helsińską”, mając na względzie właściwą implementację międzynarodowych przepisów w zakresie zapobiegania zanieczyszczaniu morza przez statki.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób, zakres i terminy przeprowadzania przeglądów i inspekcji, sposób potwierdzania oraz wzory międzynarodowych świadectw, o których mowa w art. 8, w zakresie ochrony morza przed zanieczyszczeniem przez statki, z uwzględnieniem przepisów międzynarodowych oraz przepisów prawa Unii Europejskiej.”;

10) w art. 18:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, niezbędne dane oraz tryb wydawania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem przepisów Konwencji Helsińskiej 1992 oraz Konwencji o zatopieniu.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Dyrektor urzędu morskiego może uzależnić wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, od przedłożenia przez wnioskodawcę zezwoleń wymaganych na podstawie odrębnych przepisów lub innych dodatkowych dokumentów albo wyników ekspertyz.

4. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, powinny określać w szczególności:

- 1) rodzaj zezwolenia,
- 2) numer zezwolenia według kolejności jego wydania w danym roku,
- 3) okres ważności zezwolenia,

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1208 i Nr 191, poz. 1956 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 90, poz. 758, Nr 130, poz. 1087, Nr 175, poz. 1458 i 1462 i Nr 180 poz. 1495.

- 4) rodzaj usuwanej do morza lub zatapianej w nim substancji oraz jej ilość,
- 5) współrzędne geograficzne miejsca usunięcia do morza urobku bądź zatopienia w nim odpadów lub innych substancji,
- 6) rodzaj wymaganego opakowania zatapianych w morzu odpadów lub innych substancji,
- 7) sposób zatapiania w morzu odpadów lub innych substancji,
- 8) sposób powiadamiania o zamierzonych terminach usunięcia do morza urobku z pogłębienia dna oraz zatapiania w morzu odpadów lub innych substancji oraz o fakcie zakończenia tych operacji.”;

11) art. 36a otrzymuje brzmienie:

„Art. 36a. Jeżeli armator statku, nie wykonując ciężących na nim z mocy prawa obowiązków lub łamiąc ustanowione prawem zakazy:

- 1) przewozi ładunki niebezpieczne lub zanieczyszczające, nie przekazując informacji, o których mowa w art. 10a,
- 2) dopuszcza do wykonywania przez osoby, które nie posiadają wymaganych uprawnień, o których mowa w art. 13a, czynności polegających na oznakowaniu, zakładaniu i prowadzeniu karty urządzenia, sprawdzaniu szczelności, obsłudze, przeglądach i naprawie urządzeń i instalacji zawierających czynnik chłodniczy będący substancją kontrolowaną,
- 3) nie wypełnia obowiązku prowadzenia ewidencji substancji kontrolowanych będących czynnikiem chłodniczym oraz przekazywania informacji zawartych w tej ewidencji, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową,
- 4) nie zapewnia oznakowania poddawanych naprawie lub obsłudze technicznej urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, gaśniczych lub innych urządzeń zawierających substancje kontrolowane, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt 3,
- 5) nie dopełnia obowiązku założenia karty obsługi technicznej i naprawy urządzenia lub instalacji, określonej w art. 7 ustawy wymienionej w pkt 3,
- 6) używa instalację lub urządzenie zawierające substancje kontrolowane w sposób niezapobiegający emisji substancji kontrolowanych do środowiska oraz nie przeprowadza sprawdzenia szczelności tych urządzeń,

7) stosuje lub stosuje ponownie na statku związki cynoorganiczne, które działają jak biocydy,

8) eksploatuje statek, na którego kadłubie występują związki cynoorganiczne,

9) eksploatuje statek, z którego emitowane są do powietrza:

a) substancje zubożające warstwę ozonową,

b) tlenki azotu,

10) używa na statku paliwa zawierającego niedopuszczalną zawartość siarki

— podlega karze pieniężnej do wysokości 50 000 SDR.”;

12) po art. 36b dodaje się art. 36c w brzmieniu:

„Art. 36c. Dostawca, który dostarczając paliwo, nie wykonuje ciężących na nim obowiązków w zakresie dostawy i jakości paliw używanych przez statki, podlega karze pieniężnej do wysokości 50 000 SDR.”;

13) w art. 37 po pkt 10 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) nie wykonuje obowiązków w zakresie oznakowania, zakładania i prowadzenia karty urządzenia, sprawdzania szczelności, obsługi i naprawy urządzeń lub instalacji zawierających czynnik chłodniczy będący substancją kontrolowaną”;

14) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. Kto nie wykonuje obowiązków określonych w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 782/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach, podlega karze pieniężnej do wysokości 50 000 SDR.”;

15) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Właściwość organów oraz tryb wymierzania i ściągania kar pieniężnych z tytułu naruszenia przepisów, o których mowa w art. 36—37a, oraz sposób wykorzystania kwot ściąganych z tytułu kar pieniężnych regulują przepisy ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.⁶⁾).”;

16) dodaje się załącznik w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy;

17) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy „Konwencja MARPOL 1973/78” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Konwencja MARPOL”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.⁷⁾) w art. 42 w ust. 2 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu:

„27) kontroli paliwa u dostawców paliwa dostarczanego na statki.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, 1973 r., sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienionej Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101) oraz Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 26 września 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1679), zwanej dalej „Konwencją MARPOL”,”;

2) w art. 14 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku gdy czynności, o których mowa w ust. 1, wykonuje upoważniona instytucja klasyfikacyjna, dochód budżetu państwa stanowi 10 % opłaty ustalonej w załączniku do ustawy.”;

3) w art. 15 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sposób uznawania i upoważniania instytucji klasyfikacyjnej do wykonywania zadań administracji morskiej,”

b) po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) rodzaje i zakres przeglądów statków dokonywanych przez instytucję klasyfikacyjną.”;

4) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy „Konwencja MARPOL 1973/78” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Konwencja MARPOL”.

Art. 4. W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków (Dz. U. Nr 166, poz. 1361 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) Konwencji MARPOL — oznacza to Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, 1973 r., sporządzoną w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienio-

ną Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101) oraz Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 26 września 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1679);

4) odpadach ze statków — oznacza to wszelkie zanieczyszczenia powstałe w czasie eksploatacji statku, wymienione w Załącznikach I, IV, V i VI Konwencji MARPOL, oraz odpady związane z ładunkiem, niebędące pozostałościami ładunkowymi, wymienione w wytycznych do wdrażania Załącznika V Konwencji MARPOL — do momentu przekazania ich do portowych urządzeń odbiorczych;”;

2) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot zarządzający portem lub przystanią morską jest obowiązany do zapewnienia statkom korzystającym z portu lub przystani morskiej dostępu na jego terenie do portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków oraz pozostałości ładunkowych w sposób i w zakresie określonym przepisami ustawy.”;

3) w art. 6:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) pozostałości z oczyszczania spalin, zgodnie z Załącznikiem VI Konwencji MARPOL.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podmiot dokonujący naprawy, wymiany, montażu lub demontażu znajdujących się na statku urządzeń i instalacji zawierających substancje kontrolowane określone w Załączniku I do rozporządzenia WE nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. WE L 244 z 29.09.2000; str. 1³⁾) jest obowiązany do zapewnienia odbioru odpadów powstających w trakcie swojej działalności.”;

4) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot zarządzający portem lub przystanią morską jest obowiązany do przekazywania armatorom, kapitanom statków lub agentom reprezentującym armatora informacji o trybie i sposobie odbioru odpadów ze statków oraz znaczeniu dla ochrony środowiska morskiego właściwego odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków, zwanych dalej „informacjami”.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakres i sposób podawania informacji o trybie i sposobie odbioru odpadów ze statków powinien obejmować w szczególności:

1) lokalizację portowych urządzeń odbiorczych na planie lub mapie, o ile to możliwe;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2060, z 2003 r. Nr 199, poz. 1936 i Nr 229, poz. 2277, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 155, poz. 1298.

- 2) rodzaje odpadów ze statków przyjmowanych do portowych urządzeń odbiorczych;
- 3) wykaz odbiorców odpadów, oferowanych przez nich usług oraz dane umożliwiające kontakt z tymi odbiorcami;
- 4) procedury odbioru;
- 5) system opłat;
- 6) procedury informowania o niewystarczającej przepustowości portowych urządzeń odbiorczych.”;

5) po art. 8 dodaje się art. 8a i 8b w brzmieniu:

„Art. 8a. Jeżeli podmiot zarządzający portem lub przystanią morską posiada informacje o braku dostępnych odpowiednich urządzeń do odbioru odpadów ze statków w następnym porcie zawinięcia statku, jest obowiązany do przekazania tych informacji kapitanowi statku.

Art. 8b. W przypadku stwierdzenia przez kapitana statku zawijającego do portu lub przystani morskiej niewłaściwego funkcjonowania portowych urządzeń odbiorczych lub niepoinformowania przez podmiot zarządzający portem lub przystanią morską o tym fakcie kapitan statku kapitan ma prawo zgłosić nieprawidłowości do dyrektora właściwego urzędu morskiego.”;

6) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Plan gospodarowania odpadami oraz pozostałościami ładunkowymi ze statków podlega, przed jego zatwierdzeniem, konsultacjom z użytkownikami portu.”;

7) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Przepisy karne

Art. 12a. 1. Kto, zarządzając portem lub przystanią morską:

- 1) nie zapewnia statkom korzystającym z portu lub przystani morskiej dostępu do znajdujących się na jego terenie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków oraz pozostałości ładunkowych w sposób i w zakresie określonym przepisami ustawy,
- 2) nie zapewnia odbioru przez portowe urządzenia odbiorcze odpadów ze statków, wymienionych w art. 6 ust. 1,
- 3) nie sporządza okresowych raportów obejmujących dane dotyczące funkcjonowania i stopnia wykorzystania portowych urządzeń odbiorczych,
- 4) nie przekazuje armatorom, kapitanom statków lub agentom reprezen-

tującym armatora informacji o trybie i sposobie odbioru odpadów ze statków,

5) nie informuje kapitana statku lub agenta reprezentującego armatora o braku możliwości przyjęcia do portowych urządzeń odbiorczych określonych rodzajów i ilości odpadów ze statków,

6) nie wydaje statkowi potwierdzenia faktu braku możliwości przyjęcia do portowych urządzeń odbiorczych określonych rodzajów i ilości odpadów ze statków i nie wskazuje najbliższego portu lub przystani morskiej gotowej do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych,

7) nie opracowuje planu gospodarowania odpadami oraz pozostałościami ładunkowymi ze statków

— podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

8) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy „Konwencja MARPOL 1973/78” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Konwencja MARPOL”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263 oraz z 2005 r. Nr 175, poz. 1458) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do eksploatacji urządzeń i instalacji zawierających substancje kontrolowane stosuje się przepisy ustawy w zakresie wynikającym z ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243, z późn. zm.⁹⁾), która określa również organy administracji właściwe w tych sprawach.”.

Art. 6. Armator eksploatujący na statku urządzenie lub instalację zawierającą substancje kontrolowane, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 1 lipca 2002 r., może użytkować to urządzenie lub instalację bez wymaganego oznakowania przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy lub do czasu pierwszego, następującego po dacie wejścia w życie ustawy, przeglądu.

Art. 7. Armator eksploatujący na statku urządzenie lub instalację zawierające więcej niż 3 kg czynnika chłodniczego będącego substancją kontrolowaną może użytkować to urządzenie lub instalację bez karty

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2001 r. Nr 111, poz. 1197 i Nr 125, poz. 1368, z 2002 r. Nr 166, poz. 1361, z 2004 r. Nr 93, poz. 895, Nr 96, poz. 959 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 203, poz. 1683.

urządzenia, o której mowa w art. 7 ustawy wymienionej w art. 5, przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Dostawca prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność polegającą na dostarczaniu paliwa na statki jest obowiązany do złożenia zgłoszenia, o którym mowa w art. 13e ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w art. 1, najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 9. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 9, art. 14 ust. 4 i art. 18 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 oraz art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 3, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

Załącznik do ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. (poz. 1683)

OPLATY ZA PRZEPROWADZANIE INSPEKЦИИ I WYSTAWIANIE LUB POTWIERDZANIE MIĘDZYNARODOWYCH ŚWIADECTW

1. Za inspekcję wstępną przed oddaniem statku do eksploatacji i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami” w wysokości:
  - 1.1. Statki o pojemności brutto do 500 — 6.500 j.t.
  - 1.2. Statki o pojemności brutto powyżej 500 do 2.000 — 6.700 j.t.
  - 1.3. Statki o pojemności brutto powyżej 2.000 do 10.000 — 7.700 j.t.
  - 1.4. Statki o pojemności brutto powyżej 10.000 do 30.000 — 10.000 j.t.
  - 1.5. Statki o pojemności brutto powyżej 30.000 — za każde następne 20.000 dodatkowo 8.400 j.t.
2. Za inspekcję wstępną statku eksploatowanego i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami” w wysokości:
  - 2.1. Statki o pojemności brutto do 500 — 2.900 j.t.
  - 2.2. Statki o pojemności brutto powyżej 500 do 2.000 — 3.000 j.t.
  - 2.3. Statki o pojemności brutto powyżej 2.000 do 10.000 — 3.400 j.t.
  - 2.4. Statki o pojemności brutto powyżej 10.000 do 30.000 — 4.300 j.t.
  - 2.5. Statki o pojemności brutto powyżej 30.000 — za każde następne 20.000 dodatkowo 3.800 j.t.
3. Za inspekcję i za odnowienie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami” w wysokości:
  - 3.1. Statki o pojemności brutto do 500 — 2.500 j.t.
  - 3.2. Statki o pojemności brutto powyżej 500 do 2.000 — 2.600 j.t.
  - 3.3. Statki o pojemności brutto powyżej 2.000 do 10.000 — 2.900 j.t.
  - 3.4. Statki o pojemności brutto powyżej 10.000 do 30.000 — 3.700 j.t.
  - 3.5. Statki o pojemności brutto powyżej 30.000 — za każde następne 20.000 dodatkowo 2.800 j.t.
4. Za inspekcję pośrednią i za potwierdzenie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami” w wysokości:
  - 4.1. Statki o pojemności brutto do 500 — 800 j.t.
  - 4.2. Statki o pojemności brutto powyżej 500 do 2.000 — 900 j.t.
  - 4.3. Statki o pojemności brutto powyżej 2.000 do 10.000 — 1.000 j.t.
  - 4.4. Statki o pojemności brutto powyżej 10.000 do 30.000 — 1.300 j.t.
  - 4.5. Statki o pojemności brutto powyżej 30.000 — za każde następne 20.000 dodatkowo 1.000 j.t.
5. Za inspekcję roczną i za potwierdzenie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami” w wysokości:
  - 5.1. Statki o pojemności brutto do 500 — 650 j.t.
  - 5.2. Statki o pojemności brutto powyżej 500 do 2.000 — 700 j.t.
  - 5.3. Statki o pojemności brutto powyżej 2.000 do 10.000 — 750 j.t.
  - 5.4. Statki o pojemności brutto powyżej 10.000 do 30.000 — 950 j.t.
  - 5.5. Statki o pojemności brutto powyżej 30.000 — za każde następne 20.000 dodatkowo 700 j.t.
6. Za inspekcję zbiornikowców do przewozu produktów ropopochodnych w wysokości obliczonej według zasad określonych w punktach 1.1 do 1.5, podwyższone o 40 %.
7. Za inspekcję wstępną przed oddaniem statku do eksploatacji i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luźnym szkodliwe substancje ciekłe” w wysokości:
  - 7.1. Statki o pojemności brutto do 500 — 6.500 j.t.
  - 7.2. Statki o pojemności brutto powyżej 500 do 2.000 — 6.800 j.t.
  - 7.3. Statki o pojemności brutto powyżej 2.000 do 10.000 — 8.000 j.t.

- 7.4. Statki o pojemności brutto powyżej 10.000 do 30.000 — 11.000 j.t.
- 7.5. Statki o pojemności brutto powyżej 30.000 — za każde następne 20.000 dodatkowo 9.000 j.t.
8. Za inspekcję wstępną statku eksploatowanego i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luzem szkodliwe substancje ciekłe” w wysokości:
- 8.1. Statki o pojemności brutto do 500 — 3.100 j.t.
- 8.2. Statki o pojemności brutto powyżej 500 do 2.000 — 3.200 j.t.
- 8.3. Statki o pojemności brutto powyżej 2.000 do 10.000 — 3.750 j.t.
- 8.4. Statki o pojemności brutto powyżej 10.000 do 30.000 — 5.000 j.t.
- 8.5. Statki o pojemności brutto powyżej 30.000 — za każde następne 20.000 dodatkowo 3.900 j.t.
9. Za inspekcję i odnowienie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luzem szkodliwe substancje ciekłe” w wysokości:
- 9.1. Statki o pojemności brutto do 500 — 2.500 j.t.
- 9.2. Statki o pojemności brutto powyżej 500 do 2.000 — 2.600 j.t.
- 9.3. Statki o pojemności brutto powyżej 2.000 do 10.000 — 3.000 j.t.
- 9.4. Statki o pojemności brutto powyżej 10.000 do 30.000 — 4.000 j.t.
- 9.5. Statki o pojemności brutto powyżej 30.000 — za każde następne 20.000 dodatkowo 3.000 j.t.
10. Za inspekcję pośrednią i potwierdzenie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luzem szkodliwe substancje ciekłe” w wysokości:
- 10.1. Statki o pojemności brutto do 500 — 850 j.t.
- 10.2. Statki o pojemności brutto powyżej 500 do 2.000 — 900 j.t.
- 10.3. Statki o pojemności brutto powyżej 2.000 do 10.000 — 1.000 j.t.
- 10.4. Statki o pojemności brutto powyżej 10.000 do 30.000 — 1.400 j.t.
- 10.5. Statki o pojemności brutto powyżej 30.000 — za każde następne 20.000 dodatkowo 1.000 j.t.
11. Za inspekcję roczną i potwierdzenie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luzem szkodliwe substancje ciekłe” w wysokości:
- 11.1. Statki o pojemności brutto do 500 — 650 j.t.
- 11.2. Statki o pojemności brutto powyżej 500 do 2.000 — 700 j.t.
- 11.3. Statki o pojemności brutto powyżej 2.000 do 10.000 — 750 j.t.
- 11.4. Statki o pojemności brutto powyżej 10.000 do 30.000 — 1.000 j.t.
- 11.5. Statki o pojemności brutto powyżej 30.000 — za każde następne 20.000 dodatkowo 750 j.t.
12. Za inspekcję wstępną przed oddaniem statku do eksploatacji i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu ściekami” w wysokości obliczonej według wzoru:
- $$(2 \times N \times 90) + 500 \text{ j.t.},$$
- gdzie
N — oznacza łączną liczbę członków załogi, pasażerów oraz personelu specjalnego.
13. Za inspekcję wstępną statku eksploatowanego i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu ściekami” w wysokości obliczonej według wzoru:
- $$(1,2 \times N \times 90) + 500 \text{ j.t.}$$
14. Za inspekcję i odnowienie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu ściekami” w wysokości obliczonej według wzoru:
- $$(N \times 90) + 500 \text{ j.t.} \text{ — maksymalna opłata } 5.500 \text{ j.t.}$$
15. Za inspekcję roczną i potwierdzenie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu ściekami” w wysokości obliczonej według wzoru:
- $$(0,25 \times N \times 90) + 150 \text{ j.t.} \text{ — maksymalna opłata } 1.650 \text{ j.t.}$$
16. Za inspekcję wstępną przed oddaniem statku do eksploatacji i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza przez statki” w wysokości:
- 16.1. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych do 1.000 kW — 6.600 j.t.
- 16.2. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 1.000 do 3.000 kW — 6.850 j.t.
- 16.3. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 3.000 do 10.000 kW — 7.700 j.t.
- 16.4. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 10.000 do 20.000 kW — 8.900 j.t.
- 16.5. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 20.000 do 30.000 kW — 10.000 j.t.
- 16.6. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych powyżej 30.000 kW — za każde następne 5.000 kW dodatkowo 6.600 j.t.
17. Za inspekcję wstępną statku eksploatowanego i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą

- „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza przez statki” w wysokości:
- 17.1. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych do 1.000 kW — 2.950 j.t.
  - 17.2. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 1.000 do 3.000 kW — 3.000 j.t.
  - 17.3. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 3.000 do 10.000 kW — 3.400 j.t.
  - 17.4. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 10.000 do 20.000 kW — 3.850 j.t.
  - 17.5. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 20.000 do 30.000 kW — 4.300 j.t.
  - 17.6. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych powyżej 30.000 kW — za każde następne 5.000 kW dodatkowo 2.600 j.t.
18. Za inspekcję i za odnowienie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza przez statki” w wysokości:
- 18.1. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych do 1.000 kW — 2.500 j.t.
  - 18.2. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 1.000 do 3.000 kW — 2.600 j.t.
  - 18.3. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 3.000 do 10.000 kW — 2.900 j.t.
  - 18.4. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 10.000 do 20.000 kW — 3.300 j.t.
  - 18.5. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 20.000 do 30.000 kW — 3.700 j.t.
  - 18.6. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych powyżej 30.000 kW — za każde następne 5.000 kW dodatkowo 2.200 j.t.
19. Za inspekcję pośrednią i za potwierdzenie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza przez statki” w wysokości:
- 19.1. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych do 1.000 kW — 850 j.t.
  - 19.2. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 1.000 do 3.000 kW — 900 j.t.
  - 19.3. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 3.000 do 10.000 kW — 1.000 j.t.
  - 19.4. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 10.000 do 20.000 kW — 1.100 j.t.
  - 19.5. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 20.000 do 30.000 kW — 1.300 j.t.
- 19.6. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych powyżej 30.000 kW — za każde następne 5.000 kW dodatkowo 750 j.t.
20. Za inspekcję roczną i za potwierdzenie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza przez statki” w wysokości:
- 20.1. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych do 1.000 kW — 650 j.t.
  - 20.2. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 1.000 do 3.000 kW — 700 j.t.
  - 20.3. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 3.000 do 10.000 kW — 750 j.t.
  - 20.4. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 10.000 do 20.000 kW — 850 j.t.
  - 20.5. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych od 20.000 do 30.000 kW — 950 j.t.
  - 20.6. Statki o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych powyżej 30.000 kW — za każde następne 5.000 kW dodatkowo 550 j.t.
21. Za inspekcję wstępną przed oddaniem statku do eksploatacji i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowe świadectwo systemu przeciwporostowego” w wysokości:
- 21.1. Statki o pojemności brutto powyżej 400 do 1.500 — 950 j.t.
  - 21.2. Statki o pojemności brutto powyżej 1.500 do 3.000 — 1.050 j.t.
  - 21.3. Statki o pojemności brutto powyżej 3.000 do 6.000 — 1.150 j.t.
  - 21.4. Statki o pojemności brutto powyżej 6.000 do 12.000 — 1.300 j.t.
  - 21.5. Statki o pojemności brutto powyżej 12.000 do 24.000 — 1.500 j.t.
  - 21.6. Statki o pojemności brutto powyżej 24.000 — 1.750 j.t.
22. Za inspekcję wstępną w przypadku pierwszego zastosowania systemu przeciwporostowego na statku i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowe świadectwo systemu przeciwporostowego” w wysokości:
- 22.1. Statki o pojemności brutto powyżej 400 do 1.500 — 950 j.t.
  - 22.2. Statki o pojemności brutto powyżej 1.500 do 3.000 — 1.050 j.t.
  - 22.3. Statki o pojemności brutto powyżej 3.000 do 6.000 — 1.150 j.t.
  - 22.4. Statki o pojemności brutto powyżej 6.000 do 12.000 — 1.300 j.t.
  - 22.5. Statki o pojemności brutto powyżej 12.000 do 24.000 — 1.500 j.t.
  - 22.6. Statki o pojemności brutto powyżej 24.000 — 1.750 j.t.

23. Za inspekcje odnowieniowe w przypadku zmiany systemu przeciwporostowego lub jego wymiany i wydanie międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowe świadectwo systemu przeciwporostowego” w wysokości:
- 23.1. Statki o pojemności brutto powyżej 400 do 1.500 — 950 j.t.
  - 23.2. Statki o pojemności brutto powyżej 1.500 do 3.000 — 1.050 j.t.
  - 23.3. Statki o pojemności brutto powyżej 3.000 do 6.000 — 1.150 j.t.
  - 23.4. Statki o pojemności brutto powyżej 6.000 do 12.000 — 1.300 j.t.
  - 23.5. Statki o pojemności brutto powyżej 12.000 do 24.000 — 1.500 j.t.
  - 23.6. Statki o pojemności brutto powyżej 24.000 — 1.750 j.t.
24. Za inspekcję dodatkową, ogólną lub częściową, pobiera się opłaty w wysokości 180 j.t. za każdą zużytą godzinę.
25. Jednostka taryfowa (j.t.) — wartość złotowa jednostki taryfowej stanowi równowartość 0,2 SDR — Specjalnych Praw Ciągnięcia liczona według średniego kursu walutowego z poprzedniego tygodnia podanego w tabelach kursowych Narodowego Banku Polskiego.